

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

Notæ reales in Appendicem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

non videntur ad solam Vitam S. Rimberti pertinere, sed ad Vitas omnium trium hoc Velumine descriptorum. Est enim per omnia vnum genus pergamenti, & vna manus; quod quorundam locorum diuersi Episcopi subscripti etiam significare videntur, quorum alij alio tempore fuerunt in eodem loco.

Notæ reales in Appendicem.

80. Appendix hæc est in alio magis nouo & meliore pergamento, aliâ etiam manuscripta, quàm priores Vitz: & apparet ad oculum ex primo & vltimo folio, & maculatione eorum, quòd alia fuerit compactura, quâ inueteratâ & lacerâ, hæc noua, quæ tamen iam satis antiqua est, sit cum hac Appendice confecta. Vt ita hæc Appendix sine dubio ex admonitione S. Ansgarij in sua Epistola fluxerit, quâ rogat vt literas, quas Ebo Rhemensis Archi-Episcopus cum consensu Ludonici Imp. à Papa Pascali obtinuit pro licentiâ ad partes Aquilonares euangelizandi causâ eundi. in multa exemplaria describant, in Bibliothecis ad perpetuam memoriam reponant, & successoribus istud notum faciant. Quod de alijs literis, quales in hac Appendice habemus, postmodum etiam factum est.

81. Ebo Rhemensis Archi-Episcopus Appendix hæc S. Ansgarius iam Archi-Episcopus in sua Epistola Catholica mentionem

Q 2

fecerit.

fecerat, quem Pascalis Papa, vt est in eius Decreto, cum Halitgario socio ad Aquilonares miserat, cui etiam Gregorius IV. vt in eius Decreto est, cum S. Ansgario Archi-Episcopo confirmato euangelizandi licentiam in toto Septentrione dederat; hic, inquam, Ebo non mansit constans sed sic se gessit, vt etiam depositus sit; teste Baronio, cuius hæc sunt verba: Quod ad Ebonem Rhemorum Archi-Episcopum pertinet, quoniam in eo quem susceperat Apostulatu ad Danos non perseuerauit; quodque molitionibus aduersus ipsum Ludouicum Imp. infamatus postea fuit, & priuatus est Episcopatu, penitus priorem gloriam obscurauit, adeo, vt nequaquam ipse Danorum Apostolus sit appellatus, sed S. Ansgarius, qui non Danorum tantum, sed & Aquilonarium Apostolus nominatus inuenitur. Hæc ad ann. Chr. 826. num. 37.

82. In Decreto Nicolai Papæ, §. *Igi. ur dum.* Omissa est vox, Ecclesiæ, quod inde videas, quia sequitur, quæ huic contigua esse dicitur, nempe Hamburgensi. Omissum etiam est nomen demortui Episcopi Bremensis, dum vacaret locus, & Ecclesia cum Hamburgensi vniretur. Non hunc Willericum fuisse, qui post S. Rimberrum Ecclesiam istam vel 50. annis rexit, hinc constat, quia post eum, de quo hic sermo est, Episcopatus Bremensis vacauit, & S. Ansgario simul atque

que Vnioni locum dedit. Fuit ergo Ludericus seu Leudericus qui inter VVillericum & S. Ansgarium intercessit.

83. De duabus postremis in Appendice Epistolis, Sergij & Formosi, sic iudico. Sergius ille non fuit Sergius II. qui Gregorium IV. sequutus est, & S. Ansgario adhuc viuente sedit; sed alius, qui cum Formoso vixit. Formosus enim fuit legitimus Papa, cui Sergius ille per Schisma Antipapa oppositus fuit, homo nefarius & scelestus, qui in bonum Formosum multa mala congescit, adeo vt etiã in demortui corpus indignis modis sæuerit. Videtur Sergius ille, quemadmodum in Pontificatus Schisma fecerat, sic in Archi-Episcopatu etiam Hamburgo-Bremensi facere voluisse; & sic Adalgario, qui S. Rimbertum proximè sequitur, & ipso adhuc viuente designatus, ac postea confirmatus fuerat, Ante Episcopum Hoyerum, vel Hoyerum, opponere voluisse. Quæ res cum ei ex voto non procederet, Coadiutorem eius eum fecit, cui & defuncto in Archi-Episcopatu successit. Cur autem, cum diu ante illa Vnio Hamburgensis & Bremensis Ecclesiarum ab Imp. Ludouico Iuniore in perpetuum instiruta, à Papa Nicolao eius nominis I. sub Anathematis fulmine confirmata, & sic quoque à Gunthario Archi-Episcopo Coloniensi approbata esset, cur, inquam, postea aut Hermannus Archi-Episcopus Coloniensis no-

Q3

uam

uam litem mouere, aut Formolus Papa Adalgarium Archi-Episcopum Hamburgo Bremensem increpare, & nouam Dispensationem super hac re, contrariam prioribus decretis, quod in Epistola sua fecit, statuere voluit? Prærenditur æquitas & litis finitio: sed isto modo priores iniquitatis insimulantur, & iam conditionatè accipitur, quod illi simpliciter statuerant. Nec sortita est Formolus Dispensatio opratum finem: utpote Bremense Ecclesiã Archi-Episcopatum Hamburgensem adhuc obtinente. Et quod Hamburgensis Ecclesiã per Bremensem Coloniensi fecerat, idem postea Lundinensis per tria integra Regna Hamburgensi factitauit, adeo ut nisi Hamburgensis in Bremensem transisset, penitus intercidisse potuisset.

Nota reales in Appendicis Appendicem.

84. Ista quatuor Epistolæ Innocentij, de obedientiã præstandã Hamburgensi Sedi ab omnibus Daniæ Episcopatibus, erant in principio huius Libri Ecclesiæ Hamburgensis, ex quo hæc recensemus, in singulari aliqua chartã pergamentã duabus manibus scriptæ, priores duæ tenuiori, posteriores duæ grossiori; cumque videatur Liber diu laceram aut nullam etiam habuisse compacturam, ita imprimis extrema maculata & detrita erant, ut planè à nemine legi possent. Ne tamen quicquam de meo adderem, ea quæ distinctè legi